

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084322453712/facsimile.pdf> (tilgået 22. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Det var, som om alle Ansigterne var trukket paa en Snor.

Hun kendte, svimmel, Marie — hun var kommet op igen — i Vogn med sin Kavallerist . . .

Hun sad paa hans Knæ . . .

Hvor hun saa' ud — saa daanfærdig . . .

Og alle de andre — saa de laa hen — som halvdøde — ind til Karlene . . .

Katinka rettede sig pludselig op; alt Blodet var gaaet hende til Hovedet. Karussellen holdt.

— Kom, sagde hun. Hun stod ned af Hesten.

Bai stod ved Ringpælen; Katinka tog hans Haand: Man bliver svimmel, sagde hun og traadte ned paa Jorden. Hun var ganske bleg af den megen Køren rundt.

— Huus, tag Tik, sagde Bai. Jeg er Fyrtaarn. Han kneb Marie i Armen, hun kom ned af Karussellen med sin Kavallerist.

Marie var flov ved at se Herskabet og strittede til den blaa.

— Brillant, saa hun skær 'en, sagde Bai, som satte i Vej.

— Det er lige her, sagde Katinka. Huus bød hende sin Arm.

Slangedamen Frøken Theodora viste sine dorske Dyr frem ved Siden af Karussellen. Det var nogle fede Slimdyr, som hun tog ud af en Kasse med Uldtæpper. Frøken Theodora kildede dem under Halen for at faa dem lidt livligere.

— De fordøjer, Frøken, sagde Bai i Klubtonen.

— Hva' gør de, sagde Frøken Theodora. Tror De ikke, Dyrene er levende? Frøken Theodora tog Fordøjelsen som en Fornærmelse.

Hun slog Slangen om Halsen og kradsede den i Hovedet, saa den aabnede Gabet og drev det til en Hvislen.

Frøken Theodora kaldte den sin Kæleunge og gemte